

Vergaderjaar 2001–2002

28 442

Wijziging van de Wet arbeid vreemdelingen in verband met de werving van arbeidsaanbod uit landen van buiten de Europese Economische Ruimte op een bij convenant overeengekomen wijze

A

OORSPRONKELIJKE TEKST VAN HET VOORSTEL VAN WET EN VAN DE MEMORIE VAN TOELICHTING ZOALS VOORGELEGD AAN DE RAAD VAN STATE EN VOORZOVER NADIEN GEWIJZIGD

I. Wijzigingen in de tekst van de wet

In artikel I, onderdeel 1 is de lidaanduiding gewijzigd in «1».

In artikel I, onderdeel 2, is het nieuwe onderdeel h van het (nieuwe) eerste lid van artikel 9 van de Wet arbeid vreemdelingen gewijzigd in:

h. indien de werving niet heeft plaatsgevonden op een wijze die door de desbetreffende sector is overeengekomen bij een convenant dat voldoet aan bij ministeriële regeling gestelde eisen.

In letter b van het in artikel I, onderdeel 3, voorgestelde nieuwe tweede lid van artikel 9 Wav is de zinsnede «voornemen van een tot stand te brengen convenant» vervangen door:

voornemen tot het tot stand brengen van een convenant.

II. Wijzigingen in Memorie van toelichting

1. In de eerste alinea zijn de laatste drie zinnen van onderen vervangen door de volgende tekst: «Een belangrijk voordeel van het instrument van het sectorale convenant is dat het sector specifieke arbeidsmarktbeleid en arbeidsmigratiebeleid met elkaar worden verbonden. Zo staan in de sectorale convenanten voor de zorgsector, de Chinees-Indische horeca (en stonden in het convenant personeelsvoor-

ziening binnenvaart dat in 1999 is geëxpireerd) onder meer bepalingen inzake wervingscampagnes, het intensiveren van bestaande scholings- en opleidingstrajecten, dan wel het starten van nieuwe trajecten, verbeteren van het imago van een sector, verbetering van arbeidsomstandigheden. Indien deze door met name werkgevers in een bepaalde sector overeengekomen maatregelen onvoldoende resultaat opleveren, kunnen in het convenant ook bepalingen worden opgenomen met betrekking tot de werving van buitenlandse arbeidskrachten. Deze bepalingen kunnen betrekking hebben op de wijze van werving (bijvoorbeeld de inschakeling van bepaalde detacheringsbureaus, zoals in de Chinees-Indische horeca is vastgelegd), de tijdelijkheid van de tewerkstellingsvergunning (zorgsector, Chinees-Indische horeca), de begeleiding van de buitenlandse werknemer (zorgsector, Chinees-Indische horeca) en diens terugkeer naar het land van herkomst (Chinees-Indische horeca) en het afzien van werving in landen met een tekort aan eigen sectoraal arbeidsaanbod (zorgsector). De voorgestelde wijziging heeft zoals uit het vorenstaande blijkt betrekking op meer dan alleen wervingsinspanningen. Dit betekent dat de tewerkstellingsvergunningen ook geweigerd kunnen worden indien een werkgever niet voldoet aan bepalingen van een

convenant met een andere strekking».

2. Na de eerste alinea is de volgende tekst toegevoegd: «Met het onderhavige voorstel wordt de mogelijkheid geschapen om voor individuele werkgevers in een bepaalde sector gevolgen met betrekking tot de afgifte van een tewerkstellingsvergunning te verbinden indien zij bepalingen uit een voor hun sector bestaand convenant niet naleven».

3. In de tweede alinea is de derde zin vervangen door: «Ingevolge het (nieuwe) tweede lid van artikel 9 van de Wav zullen de regels in ieder geval betrekking hebben op de betrokkenheid van de Centrale organisatie werk en inkomen, als uitvoerder van de Wav, bij de af te sluiten convanten waaraan in het kader van de uitvoering van de Wet arbeid vreemdelingen gevolgen worden verbonden».

4. In de tweede alinea is de vierde zin vervangen door de volgende tekst: «Als uitvoerder van de Wet arbeid vreemdelingen kan de Centrale organisatie werk en inkomen bij de keuze van convenantspartijen zorgdragen voor voldoende draagvlak binnen een sector. CAO-partijen zijn daarbij de meest voor de hand liggende partijen».

5. In de laatste alinea worden de laatste twee zinnen geschrapt en vervangen door de volgende tekst: «Ook zal bij ministeriële regeling in ieder geval geregeld worden dat de Centrale organisatie werk en inkomen voorgenomen convenanten aan de Minister van Sociale Zaken en Werkgelegenheid meldt. Op deze wijze wordt voldoende gewaarborgd dat de inhoud van de convenanten niet in strijd zal komen met het algemeen arbeidsmigratiebeleid. Tenslotte zal vanuit het oogmerk van kenbaarheid voor de individuele werkgever in ieder geval worden geregeld dat de tot stand gekomen convenanten in de Staatscourant worden gepubliceerd».